

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštino vred
in v Mariboru s pošilja-
njem na dom
za celo leto 3 gld. — kr.
„ pol leta 1 „ 60 „
„ četrt leta — „ 80 „
Naročnina se pošilja
opravištvu v dijaškem
semenišču (Knaben-
seminar.)

Deležniki tisk. društva
dobivajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Pesamesne liste
prodaja knjigar Novak
na velikem trgu
po 5 kr. — Rokopisi
se ne vračajo, nepla-
čani listi se ne spre-
jemajo. —

Za oznanila se pla-
čuje od navadne vrsti-
ce, če se natisne en-
krat 8 kr., dvakrat 12
kr., trikrat 16 kr.

Kako se slovenski pa tudi konservativni poslanci za davkeplačilca potegujejo.

Kedaj bo pri nas boljše v gospodarstvenskih in političnih zadevah? Menda vsled kake izvrstne letine? Nikakor ne! Marveč boljše zamore biti le tedaj, kedar bo sedanjemu državnemu zboru došel konec in pri novih volitvah liberalna ustavo-
verna, pri nas nemškutarska, stranka v manjšino potisnena, ob tla vržena! To se utegne letos zgoditi, ako Bog da in sreča junaška. Liberalci kaj takega uže slutijo in pričenjajo v državnem zboru volilce tolažiti, doma pa pripravljati se na volitve. Vsaj čudno se nam zdi, da sta lanska liberalna pa od vrlih Slovencev pri volitvi v Mariboru zvržena kandidata, znani Seidl in okrajni glavar g. Seeder, prejela častno srenjčanstvo, prvi v Bergen-
thalu, drugi v Rottenbergu! Ali hočejo nju tako za volilna moža postaviti? Na Dunaju pa liberalni ministri in poslanci povdarjajo, kako da še nismo preveč na slabem. Tudi so začeli nekoliko naj-
nujniše potrebe „študirati“ n. pr. gledé oderuhov, posilnega legaliziranja, šletnega obiskovanja šol; tudi je minister Štremajer še prizanesel frančiš-
kanom itd. Ali vse to ne pomaga nič. Vsestranska sila, v katero smo po liberalizmu zašli, je preve-
lika in preočitna. Tako n. pr. nam še do sedaj ni noben cesar, nobena vlada ni povzvišala držav-
nih stroškov (letos do 418.416,836 fl.). Noben cesar, nobena vlada nam ni naložila toliko dače (letos 392.000.000 fl.). Noben cesar, nobena vlada nas v tolike dolgove ni pahnila, da bi na leto toliko obrestij plačevali (letos 97.000.000 fl.). Vrh tega še noben cesar, nobena vlada ni iztirjevala dače tako strogo in potrošno, kakor sedanja, izsedša nam iz večine liberalnih poslancev. Nekoliko podrob-
nostij nam rečeno naj pojasni!

Bilo je l. 1870, ko so liberalci uvedli tako zvane zamudenske obresti (Verzugszinsen) pri iz-
tirjevanju davkov. T. j. davkoplačilcu se je uka-
zalo, naj plača dotični svoj davek vsaki mesene,
če ne, se mu zaostala 3mesenčna dača kot dolg
zapiše in od njega 6% obrestij računi. Prvo leto

so mudni davkeplačilci plačali zamudenskih obre-
stij 44.476 fl., lani pa uže 491.568 fl. t. j. 10 krat
več. Še žalostneje se godi tistim posestnikom,
pri katerih se zaostala dača iztirjuje po eksekuci-
jah. Zadnja leta se je tukaj postopalo nezasli-
šano strogo. Tako je prišlo na Kranjskem v 3
okrajih 145 posestev zavolj dolžne dače na draž-
bo. Ker ni bilo kupcev, prevzela jih je davkarija
po slepej ceni n. pr. Jurija Flajnika posestvo na
1081 fl. cenjeno za 5 fl. in M. Kuntaričevo (1130 fl.)
za 2 fl. To je strašno! Tudi na Štajerskem se
množi število takih eksekutivnih potroškov. L. 1868
bilo je dosta 82.060 fl. lani pa je trebalo 389.226 fl.

Naposled so lani iztirjevanje še bolj napeli
in itak uže dovolj usmiljenja vrednim davkepla-
čilcem pouzročili novih plačil, davkariji pa po-
mogli do novih dohodkov. Uvedli so namreč lani
tako zvane davkarijske eksekutorje t. j. iztirjevalce
davkov, ki mudnim davkeplačilcem določijo
skoz 14 dni opominjevalna pisma (Mahnschreiben),
ki stoji vsako prvi teden vsaki den 5 kr., drugi
teden pa 10 kr., skup 1 fl. 5 kr. Ta zne-
sek je včasih večji od dolžne dače. Slovenski po-
slanci g. Pfeifer, dr. Vošnjak, naš g. Herman itd.
so v državnem zboru dali prebrati 18 takih pisem,
ki so bila izdana zavolj dolžnih 29 kr., 27 kr.,
17 kr., 15 kr., 9 kr., 5 kr., 4½ kr. in celó zavolj
4 krajcarjev, in vendar je moral vsak dolžnik tu-
kaj plačati po 1 fl. 5 kr. Ali to ni žalostno? Da
se takih pisem čedalje več razpošilja, pričajo nam
zopet rastoče številke. Davkarije so namreč tako
prejele novih in še prav znatnih dohodkov: na
Kranjskem v krškem okraju 1000 fl., na Štajerskem
v ptujskem okraju tudi 1000 fl. in v št. lenartskem
500 fl. Vsled tolikih tožeb od strani davkeplačil-
cev je 9 slovenskih in 30 konservativnih poslan-
cev vprašalo finančnega ministra: 1. Kako se glasi
postava, ki pripušča uvedenje takih eksekutorjev.
2. ali ministra ni volja iztirjevanje polajšati in
3. drage eksekutorje odpraviti? Minister še ni od-
govoril. Bržčas odgovor tudi ne bo ugoden vpra-
ševalcem. To pa ne dene nič! Ljudstvo je tukaj
zopet lahko spoznalo, da so za njegov pravi bla-

gor vneti le poslanci, kakor naš Pfeifer, dr. Vošnjak, grof Barbo itd. potem nemški konservativci n. pr. Karlon, Greuter itd. Liberalni poslanci pa gledajo le na koristi svoje stranke, ne pa ljudstva, kojo jih je po zmoti za poslance si izbral. Poslanci znani Seidl, mariborski Duhač, celjski Forregger koroški Petrič še gori omenjenega vprašanja niti podpisali niso. Blagor preobloženih davkeplačilcev jim deveta briga. Torej pri zopetnih volitvah: prož njimi!

Gospodarske stvari.

Nova telegrafna tarifa.

Kedar je treba kako vest naglo, hipoma kam naznaniti, služi nam prekoristna iznajdba: brzopis, daljnopis ali telegraf. Urejeno je vse blizu tako, kakor nahajamo pri poštah. Treba je iti na telegrafno štacijo ali vsaj pismo tje poslati, ondi pisмено predložiti besede, ki bi se naj po telegrafu dalje naznanile, ter plačati primerni znesek, telegrafnino, ali telegrafno takso. V tej zadevi pa veljajo od 1. aprila t. l. naprej posebne določbe. Najvažnejše so sledeče! Od navadnih telegramov t. j. besed, katere se hočejo po telegrafu naznaniti, se računi dvojna taksa: a) glavna taksa, (Grundtaxe) v znesku 24 kr., ki se mora vselej in povsod jednaka plačati, b) besedna taksa (Worttaxe), ki znaša po 2 kr. od vsake besede. Po tem takem se plača za 1 besedo 26 kr., za 10 besed 44 kr., za 14 besed 52 kr., za 20 besed 64 kr. Do sedaj je stalo 20 besed samo 50 kr. Telegrafiranje se je tedaj znatno podražalo. Plačuje se pa le v gotovem denarju, ne pa z markami! Le tistim, ki niso doma tam, kder je telegrafna štacija, je dopuščeno v markah plačati telegram, koji po pošti odpošljejo do bližnje telegrafne štacije. Postavimo: g. A. hoče v Maribor telegrafirati, pa ima k pošti bliže, kakor k telegrafnej štaciji. Napiše tedaj pismo do telegrafnega urada in je odpošlje po pošti. V pismu nima ničesar druga zapisati, kakor razločno in jasno to, kar hoče v Maribor dati telegrafirati n. pr. Tiskarna Pajkova Marburg: župnik J. želi dve sto spominov za birmo. Za teh 11 besed je plačati: 24 kr. glavne takse, za besede $2 \times 11 = 22$ kr., skup $24 + 22 = 46$ kr. Ta znesek se lahko plača s poštними markami, ki se morajo zraven telegramovih besed na pismo pritisniti. Sedaj se pismo dene v zavitek. Na zavitek se zapiše: Slavni telegrafni urad v J. (se zapiše ime štacijino) ter prilepiti poštna marka 5 kr. Se vé, da tako kaže, če pošta takoj odhaja k bližnji telegrafnej štaciji, kder ona pismo odda. Če pošta ni namenjena takoj odrinoti, tedaj pa bolje kaže brzega pota odposlati k telegrafnej štaciji. Toda pot zamore le v gotovini plačati 46 kr. za telegram. Opominimo naposled, naj se za telegram odberejo le najpotrebnejše besede, da bodo potroški manjši.

Ni potrebno n. pr. telegrafirati: Slavno uredništvo „Slovenskega Gospodarja“ v Marburgu: Častiti gospod župnik A. B. so dnes umrli, pogreb bode v četrtek. J. (ime oddajatelja telegramovega). To je odveč in bi stalo: 62 kr. Dosti je: Uredništvo Gospodar Marburg župnik J. umrl, pogreb četrtek. J. Tak telegram bi stal samo 42 kr. Torej le najpotrebnejše besede se naj postavijo v telegram, ker vsaka beseda velja 2 kr. Besede pa se vselej naj dobro in določno napišejo, da jih bode telegrafni uradnik zamogel lahko in prav brati!

Ali in zakaj je treba živini soli pokladati!

M. Po krminskih rastlinah dobiva živina nekoliko kuhinjske soli, ki je za njeno življenje potrebna. Bogate kuhinjske soli so posebno mlade zelene rastline, potem vse sorte repe, posebno pa runkelni, le malo troho soli imajo v sebi raznovrstna semena. Po tem takem se zdi, kakor da bi ne bilo potrebno živinske ali kamnene soli polagati. To sme za resnico veljati, ako samo gledamo na to, da živina pri življenju ostane. Vse drugače pa je ta reč, ako se ne samo na življenje, ampak tudi na rejo živine oziramo. Sol namreč stori, da se prebavne tekočine obilnejše narejajo in tako vse druge redivne snovi bolj čisto prekuhajo in v kri in meso in druge telesne dele spremenjajo. Iz tega uzroka je sol posebno potrebna živini, kedar se ji težko prebavljiva krma poklada. Taka krma lahko prebavljanje moti, iz česar razne bolezni nastajajo. Zato je toraj sol živini potrebna in pokladati se ji mora v zmernih delih. Sol odvrne po tem takem marsiktero bolezen, pripomore pa tudi, da se krma kolikor mogoče prebavi in noben njeni delek v zgubo ne gre. Škodljivi učinek nezdrave ali manj tečne krme se po soli, ki prebavne organe k življensmu delovanju spodbuja, zmanjša, se ve ve da ga popolnoma odstraniti tudi sol ne more. Posebno dobro je pa pokladanje soli pri takih krmnih snovih, ki naredé, da se prebavna delavnost oslabi kakor je to pri okisani krmi, pri parenju, in pri taki krmi, ki se je sama po sebi ugrela. Ker sol na prebavne organe deluje, vzbuja tudi večo žejo živini, kar je uzrok, da živina več pije in pri kravah nareja, da imajo več mleka. Ravno zavoljo tega pa sol nareja, da živina rajši je, in zato je posebno dobro živini soli pokladati proti koncu reje za mesarja. Kajti ravno v tem času živina dostikrat veselje do žrenja zgubiva. Sol pa ne pospešuje samo prebavljanje, ampak množi tudi spremenjavo snovi, oživi kožno delavnost, je toraj tudi za rast in razvitek mladih živinčet posebno koristna. Če se pa živini preveč soli podaja, ji napravlja to lahko drisko in deluje tako škodljivo. Poprek velja pravilo, 0.8 dekagramov na 100 kilo žive teže ali $\frac{1}{4}$ lota na 100 funtov žive teže pri goveji živini je ravno prav. Kar pa je čez 1.6 dekagramov na 100 kilo ali $\frac{1}{2}$ lota na 10 funtov žive teže vsak dan, je skoraj preveč.

Kako govedo kuge varovati.

M. Za živali, ktere je goveja kuga že zgrabila, ni leka razun železa t. j. sekire. Ali proti okuženju je treba kolikor mogoče živino varovati. V tem oziru se ne more nikdar dosti ali preveč storiti. Tak pomoček je kreosotno olje. Vzame se ga 1 liter na 100 litrov vode. Vse to se zlije v posodo in dobro premeša. Brž ko se je nekoliko na dno vsedlo, se voda odcedi in ž njo živina umiva. Jeden ali dvakrat na dan se živini umije celo truplo, posebno glava in zadnji del. Z vsedninami se poškropi hlev in gnoj, da je skoz in skoz s to tekočino prevlečen. Hlevi se morajo prav snažni držati, gnoj brž izkidati in od časa do časa s kreosotovo vodo poškopiti. V korita, iz katerih se živina napaja, se dene nekoliko karbolove kisline, morda $\frac{1}{10}$ litra na 100 litrov vode. Živina se temu kmalu privadi. Kreosotno olje, karbolova kislina, to so tekočine, za katere smo še le najnovejši čas poizvedeli. Vrli učenjaki so jih zasledili in izumili, kako je mogoče nje na umetni način narejati. Dobivajo se sedaj v večjih špecerijskih štacunah, celo gotovo v apotekah.

M. Sir črvov varovati. Peprovo zrnje se stolče v moko in ta moka z vrelo vodo popari. S to vodo se sir par krat omije in črvi poginejo.

Živinska kuga je začela razsajati na Českem tako, da je živino izvažati iz Osečkega, Slančkega, Litomeričkega in Lobožičkega okraja prepovedano; jednaka prepoved velja na Štajerskem tudi za živino iz Otočaca in Like v Hrvaškej granici. Kajti tudi ondi imajo nesrečno kugo, kakor sploh v Bosni in Hercegovini, kder se skoro nič ne stori, da bi se zatrla.

Ceno konjem je za letos vojaški urad pri nakupovanju nastavlil. Konj za ježo se bo plačal po 250 fl., težek konj tovarnik po 250 fl., konj za ježo v planinah in mula do 300 fl., konj za artilerijo do 350 fl., lehek konj tovarnik do 150 fl.

Za seme koprivolistnega fažola se je vsled zadnjega sestavka v „Slov. Gosp.“ toliko naročnikov oglasilo, da je vse razprodano in torej vinorejska šola pri Mariboru letos nikomur več ž njim postreči ne more!

Sejmovi 8. aprila Podčetrtek, Šoštanj; 10. aprila Laško, Konjice, Koprivnica, Reichenburg, Gross-Florian na Lavnici; 11. aprila Prepolje.

Dopisi.

Iz Čadrama. (Misijon.) Iz zapisnikov prejšnjega stoletja je razvidno, da v naših krajih bile so župnije silno redke, ker so duhovniki v skupnem življenju živeli in so po potrebi iz svojega navadnega sedeža v daljnih krogih pastirovanje oskrbovali. Tako je za naš celi konjiški okraj do 12. stoletja le Konjiška župnija obstajala in

l. 1173. je ustanovljena bila župnija v Tinjah, druge zdajšnje župnije pa so še le v 18. stoletju ustanovljene bile in so imele kot podružnice svoje v Konjicah stanujoče kaplane, ki so po potrebi v svoj odločeni kraj se podajali in so tam božjo službo opravljali in sv. zakramente delili. V tistih letih tudi višji pastirji niso navadno nikamor prišli, kakor v večje kraje: Celje, Konjice, Bristrico itd. ter so tam birmancem celega okraja sv. birmo delili, pri kateri priložnosti je njih dvorni kaplan pridigoval, ker še višji pastir jezika svojih podložnih vernih zastopil ni. Enake razmere vernikov do duhovnih vladarjev bile so še v 18. stoletju, ko so že naše župnije samostalne bile. Tako poroča Gorički zapisnik nadškofjskih obiskovanj, da je l. 1765. prišel nadškof Karol Mih. grof Atems v Konjice in je tam v 3 dnevih 1629 birmancev potrdil in 10 klerikom deloma nižje, deloma višje rede podelil, pri kateri priložnosti je č. g. dvorni kaplan Frančišk Reiz pridigoval. Po tam končani slovesnosti se je nadškof podal v Bistrico in je v druge kraje poslal le svojih namestnikov; v Zhadrom prišel je vč. g. nadžupnik konjiški Jožef pl. Tyrenberg, ko je bil tukaj č. g. Matija Javernik, rojen Ljubljčan, župnik in č. g. Pečar kaplan. Postavljena sta bila cerkvena ključarja in vse se je najšlo v lepem redu in verni bili so z vsem lepo oskrbljeni in zadovoljni, le ključ od tabernakeljna ni bil pozlačen in to se je storiti ukazalo. — Mislili bi si lahko, da v tistih časih, ko višji pastirji s svojimi podložnimi niti govoriti niso mogli, in ko so duhovniki le redkokrat k ljudem prihajali, so katoličani v naših krajih slabo živeli, a temu ni tako, temuč ljudje so bili za dobro veliko bolj uneti, kakor dandanes in pohujšljivega življenja ni bilo pol toliko, kakor zdaj in naše župnijske rojstne knjige pričajo, da l. 1777. in 1778. med 123 krsti ni bilo nijenega nezakonkega otroka in l. 1779 med 56 bili so 3 nepostavno rojeni. V poznejših letih pa, ko so nekteri le toliko v šole pogledali, da znajo za silo brati in pisati in so na kmetih si kake službe pridobili, se naselili kot krčmarji, trgovci itd. so začeli posebno v zadnjih letih prebirati nemške novine, ki so polne nevere, oni so se tega duha navzeli in so v svojem kraju postali apostoli nevere, ki zabavljajo proti cerkvi in njenim naredbam; sami ne obiskujejo božje službe in svojim to storiti branijo; sami pogosto pohujšljivo živijo in druge enako delati učijo. Proti razširjanju nevere po teh apostolih hudobije so močni jez sv. misijoni, kakor smo mi tudi v zadnjih dnevih tako pobožnost od 16.—25. t. m. po čč. oo. jezuitih Fr. Doljaku, Tom. Lemplu in Fr. Sajovicu obhajali. 16. v jutru ob 6. uri šli smo v cerkev in tam je bil nagovor misijonarjev po domačem g. župniku, v katerem se je omenilo, da, odkar naša župnija 116 let obstoji, ni bila dana farmanom priložnost v domači župniji čč. oo. misijonarjev poslušati, čeravno je tega večkrat tudi treba, ker domačih dušnih pastirjev

se verni preveč privadijo in tudi se resnice sv. vere navadno le po nedeljah oznanjujejo in poslušavec pogosto od enega nauka do drugega že prvega pozabi, zato je sv. misijon posebna božja milost za faro in verni bi ga naj prav obilno obiskovali! Ta želja g. župnika se je res spolnila. Izvrstni č. oo. misijonarji so po načrtu sv. Ignacija tako prepričavno resnice sv. vere razlagali, da so se domači farmani le z malimi izjemki nekaterih bogatajcev te pobožnosti v obilnem številu udeleževali, pa tudi tujcev od blizu in daleč je veliko prihajalo in mi smo imeli vsaki den, ne le v nedeljo, Gospodov den, ker naša cerkev bila je vselej natlačena in vendar je še čez polovico nauka željnih moralo zunaj stati. Pobožni so že ob 1. uri po popolnoči prihajali, da bi v spovednici svojo vest očistili. Pri vsej obilni množici pričujočega ljudstva pa se celi čas ni nikaka nesreča zgodila. Prava sreča za Slovence je gotovo, da imamo mož, ki bi po svoji bistroumnosti bili lahko v imenitnih službah, pa so se vsega tvegali in v največem trudu in zastonj širijo nauk sv. evangelija in kakor juterna zvezda prinašajo upanje novega in krasnega dneva brez truša in razdjanja samo po ponižni besedi Izveličarja ter utrjujejo kraljestvo nepremagljive moči, kraljestvo luči, življenja in ljubezni. Za ves trud bodi č. gg. misijonarjem stoterno Bog plačitelj!

Iz Dunaja. (Odrtniki v Avstriji.) Postave, katere je drž. poslanecem izključivo le narekovala njihova neplodna liberalna politika, niso imele in nimajo za nas dobrih nasledkov. In takih postav je uže precejšnje število. Z liberalizmom hoteli so in še dan danes hočejo doseči zlati vek, ko bi se ga le ljudstvo ne branilo. Samopraven postal je in mora biti posamesni človek, samopravna srenja, samopravne dežele in država — pravna. Samopraven je ubogi kmet, ki s solzami v očeh pride denarja na posodo prosit, pa tudi postavno prost je odrtnik, ki mu jih ponuja, postavno prost v svojih tirjatvah sosed, ki denarja glešta in pri tej priliki začanja „špekulirati“ na lepi grunt itak uže zadolženega sosedu svojega. Kdo sme in more ga zavirati, da tirja nesramno velike obresti? Liberalci so l. 1868 preklicali §§. 993 in 994 drž. zak. ter postavno izrekli, da sme dolžnik veljavno obljubiti in upnik jemati obrestij brez meje! Osvobodjenje obrestij obrodilo je v preteklih 10 letih silno slab sad, zakrivilo je strašno veliko procesov, spravilo mnogo posestnikov na beraško palico. Veliko poštenjakov postalo je po njej odrtnikov, zapeljala jih je svoboda. Oderuhi začeli so svoje dolžnike brez ovire, da, celo s pomočjo c. kr. sodnij, neusmiljeno preganjati ter so s tem samoumore in druga zločinstva pospeševali. Nekristijansko ravna sosed s sosedom, odvetnik s svojim pooblastnikom, upnik, odrtnik s svojim dolžnikom o blaženej dobi osvobojenih obrestij, iz stotin prvotnega dolga postanejo s časom jezera. Da je postava o svobodnih obrestih imela slabe nasledke,

da se tedaj zopet odstraniti mora, to je izpoznal razun „Gračke Tagespošte“ in čudnega dr. Kosjeka, danes uže celi svet. Vsi časniki odločno tirjajo postavno omejevanje obrestij, vsi prosijo vlado, da se odrtnikom brž potrkna na prste. Dunajska policija je uže več oseb, katere so po svojem oderuštvi slovele, iz Dunaja radi tega iztirala. In kaj nebi, saj se dan za dnevom množi število samoumorov pouzročenih po odrtiji. In tudi Dunajski židovski časniki so se nekoliko spame-tovali in sedaj kličejo vlado in postavodajalstvo na pomoč zoper odrtnike ravno tako, kakor so l. 1868 in prej na vse grlo kričali nasproti onim paragrafom drž. zak. ki so stavili obrestim mejo. Hude morajo biti razmere, če tudi židovsko časnikarstvo naglaša in razlaga, da se odrtnija nesme več presojevati kot gospodarstveno vprašanje, da se mora temveč obsoditi iz stališča morale in npravnega prava. Žali Bog, da smo po predolgem vladanjem liberalcev v Avstriji že tako na slabem, da celó minister prava meni, ko bi se po zopetnem omejevanju obrestij kredit ovirati znal, ko bi potem v obče nikogar več ne najšli, ki bi denar posoditi, kredit dati hotel ali celó mogel. Bilo bi, Bogme, silno žalostno in bi liberalno gospodarstvo še le v pravej luči pokazalo, ko bi zares že ves denar, ves kapital bil v zamazanih rokah odrtnikov in ko bi v resnici le samo odrtniki kredit dajati zamogli. Poštenosti ni, prejšnja poštenost manjka, zato ni več prejšnjega kredita najti. Postava naj varuje poštenost, naj goji pravičnost, postava naj ne brani odrtije, naj ne polajša odrtnikom njihovega vražjega poslovanja in prejšnji kredit se bode zopet oživel. Kaj neki pomaga kredit pri oderuhih; kaj pomaga njihov kapital, ako peljeta le do gospodarskega pogina, do samoumora dolžnikov? Raji brez kredita v skrbeh in stiskah živeti, kakor po odrtniji poginoti. — Prvo naše vprašanje do kandidatov bodočega drž. zbora mora pa biti, kako in kaj mislijo in sodijo o svobodnih obrestih, kakih misli so radi hudega oderuštva v Avstriji, posebno pa na Slovenskem. Mož, kateri so in bi ostali prijatelji svobodnej odrtiji, voliti ne smemo in tudi volili ne bomo.

K. Lj.

Iz št. Martina pri Slov. Gradcu. Blagovolite naslednje razjasnilo ozirom popravek dopisa v številki 13. t. l. iz Golavebuke sprejeti. Oklicar št. Martinske občine se ni zato naznanjevanju razglasov Golavebučke občine pri farnej cerkvi odpovedal, ker mu je 2 gl. na leto za to oskrbovanje premalo, ampak, ker ga sedajni g. občinski predstojnik Golavabučki za to še ni nagovoril ne in ker klicar svojega poslovanja neče nikomur vsiliti. Vsaka občina ima pravico le v obsegu svojih mej razglase naznanjevati, in občinski predstojnik, v kojega področje občinska policija spada, je za vse odgovoren, kar se v njegovej občini kot uradni razglas naznanjuje. Občinski predstojnik št. Martinski še do sedaj ni imel priložnosti komu drugemu naznanjevanje razglasov Golavebučke ob

čine pri farnej cerkvi uradno prepovedati ali dovoliti, ker ga do sedaj še nihče za to dovoljenje uradno poprašal ni; — če bo pa zanaprej kdo to storil, bo občinski urad št. Martinski v tej stvari gotovo tako postopal, kakor postava in splošna korist, tudi Golavebučkih občin zahteva. Za naprej pa spravo in ljubi mir!

J. Fišer, župan.

Iz Slov. Gradca. (Naša okrajna hranilnica) jako napreduje, odkar je v slovenskih konservativnih rokah. To kaže zadnji račun; kajti po njem je skupni denarni promet od 272.376 fl. 1 $\frac{1}{2}$ kr. v letu 1877 lani poskočil do 355.460 fl. 72 $\frac{1}{2}$ kr. se toraj povikšal za celih 83.084 fl. 71 kr. Na novo se je l. 1878. vložilo 53.276 fl. 59 kr. iz nje vzdignilo pa 48.778 fl. 41 kr., toraj se je v hranilnico 4498 fl. 18 kr. več vložilo, kakor pa iz nje nazaj vzelo. To je tem boljše znamenje, ker so od 1874—1877. izplačila vsako leto blizu za 1800 fl. vloge presegala. Če bi se to ne bilo na bolje obrnilo, bi bila hranilnica sčasoma v strašne zadrege prišla. Od začetka naše hranilnice do konca l. 1878, znašajo vse vloge skupaj 519.740 fl. 52 $\frac{1}{2}$ kr. vzdige pa 358.499 fl. 81 kr. toraj ima hranilnica čistih vloženih glavnice 161.230 fl. 71 $\frac{1}{2}$ in s prištjetjem vseh kapitaliziranih obrestij 73.652 fl. 93 $\frac{1}{2}$ kr. in vseh deležničnih vlog skupaj 234.893 fl. 65 kr. Tukaj se mora opomniti, da ima naša hranilnica le vloge slovenjegraških okrajčanov. Vloge iz ptujih okrajev še skoraj niso spomina vredne. Totih 234.893 fl. 65 kr. se razdeljuje na 1070 hranilničnih bukvic, toraj pride na ene bukvice poprek preračunjenih 219 fl. 52 kr. Vloge s kapitaliziranimi obrestmi vred so se l. 1878. proti l. 1877 za 15.140 fl. 33 kr. povikšale, toraj je tudi stan premoženja za toliko poskočil. Zategadel je bila hranilnica preteklo leto kos, 20 prošenj za posojila uslišati in 10.950 fl. na nepremakljiva posestva posoditi. Na 308 menjic se je l. 1878 posodilo 100.875 fl. 99. kr. pa od totih menjic se jih je 263 s 92.731 fl. 99 kr. nazaj plačalo, tako da je bilo ob koncu leta na 95 mejnic samo le še 28.431 fl. izposojenih. Ta obrt z menjicami je dal hranilnici čistega dobička 1762 fl. 96 $\frac{1}{2}$ kr. Hranilnica je imela celega dobička skupaj 2983 fl. 69 $\frac{1}{2}$ kr. in po odbitku stroškov za opravišтво davke, i. t. d. 1855 fl. 69 $\frac{1}{2}$ kr., vendar se bo rezervnemu fondu le 800 fl. kos pripisati, ker se mora diferenca, koja je poprejšnje opravišтво s svojimi delnicami nekdanje graške kreditne banke pouzročilo, poravnati. Naša hranilnica je res v dvojnem oziru dober zavod. Prvič imajo premožnejši okrajčani prav lepo priložnost, svoje denarje brez skrbi na obresti položiti, dobro vedoč, da se jim ni bati nobenih sitaob, ako bi bili prisiljeni denarje nazaj tirjati. Drugič pa tudi oni, ki denarjev potrebujejo, lahko na posodo dobijo ali na nepremakljivo posestvo ali pa na mejnico in se jim vendar ni potreba nikomur zarad tega uklanjati, ali se mu celo osebno zavezanega čutiti. Kajti hranilnica ima dolžnost tistim denar-

jev posoditi, ki njej imajo kaj zastaviti. Ker je novo opravišтво začelo tudi kmečkim posestnikom, ki v kako denarno zadrego pridejo, na mejnice po 7% denarje posojevati, je sedaj tudi zadovoljnost s hranilnico občna, in zaupanje do nje opravičeno. Kajti kmetovalec lahko v sili, če je kredita vreden in ima 2 poroka, denar dobi brez vseh pisarij brez vse cenitve grunta in dragega vknjiževanja. Za to dobroto se ima pa okraj, kakor je tako vsakemu okrajanu znano, zahvaliti svojemu okrajnemu zastopniku in deželnemu poslancu, g. dr. Josipu Šuc-u, mestnemu župniku v Slovenjemgradu!

Politični ogled.

Astrijske dežele. Pri volitvah za Tržaški zbor bilo je izvoljnih poleg 24 avstrijskih domoljubov tudi 24 lahonov; da pa večina postane vendar avstrijska, to so dognali okoličani Trsta, vrli Slovenci. Ti so slavno prodrli s 5 od 6 postavljenih kandidatov. Izvoljeni so: Nabergoj, Dejak, Nadlišek, Gorijup in dr. Lozar; Križanec je dobil 192 glasov, ravno toliko pa lahonski Nemec in bogatin Struthof; ker je pa lahonska volilna komisija samovoljno 5 slovenskih glasov zavrgla, proglašen je bil Struthof kot izvoljeni poslanec. Slovenci so vložili ugovor. Bržčas bo ugovor uslišan! Zopet so tedaj Slovani, Slovenci zoper izdajalstvo, zoper lahonstvo, Avstriji pomagali do zmage. Živili vrli Slovenci okolice Tržaške! Slava jim! Radovedni pa smo, kako se bo vlada sedaj Slovincem pokazala hvaležna! — Namesto zagrizenega nemčurja Vesteneka izvolili so kranjski veliki posestniki viteza plem. Gutmannsthal za poslanca za kranjski deželni zbor. Mož je priden podpornik kmetijstva, pravicoljuben gospod in torej njegova izvolitev srečna, čeravno ni odločen narodnjak, ali tudi odločen sovražnik Slovincem ni! — Konservativni poslanec g. Benedikt je poslanstvo za solnograški deželni zbor odložil. To je obžalovati! V Lincu bila je huda volilna borba pri volitvi za mestni zastop, zmagali so prvič — konservativci in liberalci so vsled tega prav potrti. — Nemci na Českem vedno bolj sprevidajo neumnost svojega sovraštvo do slovanskih Čehov ter iščejo sprave. Če jim je le resnica? — Baron Švegelj je iz bornega kmetijskega slovenskega fantiča postal baron, milijonar in ekselencia in nedavno skoro minister. Ali nesrečna pravda z nekim starim znancem ga je hipoma naglo ob tla vrgla. Mora iz cesarske službe iti v pokoj! V Beču pa tudi že v Pragi začeli so po policajih izganjati najnesramnije judovske oderuhe, ker jim ofcirje, uradnike in policaje hočejo do belih kostij odreti! Minister Stremajer je izdal nedavno ukaz, v katerem ob enem povdarja potrebo Sletnega obiskovanja šole, pa že tudi nalaga deželnim šolskim svetom, naj se skrajša, kder je to potrebno. O tem čudnem ukazu bo treba več spregovoriti! Poslanci v državnem zboru razpravljajo

proračun za l. 1879. Konservativci hudo graja jo pometanje s denarjem, liberalci se pa tako slabo in revno branijo, kakor še nikoli do sedaj. Sila pač kola lomi in sili tudi liberalce priznati, da se nam vsem tako slabo godi, kakor še nikoli do sedaj. Treba je spremembe, treba je drugih bolj-ših poslancev, kakor so nemški liberalci, ki so v 18letnem gospodstvu prišli v vsakem obziru — na kant! Posebno grenko je za nje, da bo ves trud, 10letna cenitev gruntov, in več kakor 22 milijonov goldinarjev potroškov bržčas zastonj. Kajti vse kaže, da bo še treba 3letnega truda in vendar vse pisarije in cenitve zemljišč utegnejo biti ne-porabne. Vsaj grof Leon Thun je tako trdil, a ovrigel njegove bojazni nihče ni s tehtnimi dokazi! Szegedin je še zveča pod vodo, daleč na okrog pa se razlega strašen smrad gnjijočih ljudi in ži-vine. Bati se je kažne bolezni. V Bosno vre vse polno magjarskih Judov in uradnikov. Hadži-Loja si je dal ranjeno nogo pod kolenom odrezati. V Mostaru so našli mnogo skritega orožja. Kristijani so nezadovoljni, mohamedani pa kujejo zarote!

Vnanje države. Največ preglavic dela evrop-skim turkoljubom bolgarska Rumelija. Ta dežela bi se imela po odhodu ruske vojske 3. maja pre-pustiti sultanu. Toda Bolgari se temu ustavljajo ter žugajo vsakega Turka ubiti, ki bi jim v deželo prišel in jim branil združenje z Bolgarijo. Iz te zadrege si hočejo sultanovi prijatelji pomagati s tem, da bi 15.000 vojakov na 2 leti se tje poslalo na stroške Bolgarov. Vojake bi dali vsaki nekaj namreč: Angleži, Francozi, Nemci, Italija, Rusija in pa mi Avstrijanci. Vendar še ni gotovo, da bi se vevlade tukaj pogodile. Med tem se pa Bol-gari močno orožajo. Sliši se, da hočejo 12. aprila izvoliti kneza: ali princa Battenberga, ali kneza Milana ali črnogorskega junaka Božo Petroviča. Grki so tudi evropske vevlade poprosili, naj jim pomagajo do turške dežele, kolikor so nje obečali jim v Berolinskem miru. Sultan je proti bolgar-skim vstašem v Macedonijo poslal 20 bataljonov, v Albanskem pa 60 odličnih narodnjakov dal ugrabiti in zapreti. — Angleška kraljica se je po-dala v Italijo. Nemška cesarska rodbina je močno iznemirjena. „Bela žena“ se je prikazala v cesar-skej palači, da je vojak na straži stoječi zbežal strahu. Reklo se je, da bo zopet nedko iz ce-sarske rodbine umrl, in res je že drugi den na odru ležal najmlajši sin kraljeviča naslednika, princ Waldemar. Prikazen „bele žene“ baje opa-zujejo že več sto let! Zulu-Kafri so vdrli v an-gleška posestva v Afriki in grozno klali in ropali. Generala Pearsona imajo v Ekowenu zaprtega in čakajo, da se jim od glada prisiljen uda. Vendar upati je, da bo rešen, ker ste že 2 angleški ladiji par regimentov pripeljale v Natal na pomoč! Bir-manski kralj pripravlja vojsko zoper Angleže v Indiji. Kralj je še mlad, 20 let star, odločen in bojevit. Nedavno je vse sorodnike poklal, da bi ga kateri ne izpodrinil.

Za poduk in kratek čas.

Iz Gradca do Sarajeva.

(Dogočki iz življenja vojaškega duhovnika v bosenski vojski l. 1878.)

XV. Popoludne 20. avgusta obiskal sem v društvu že gori omenjenega brata frančiškana naj-bolj vrlega katoliškega Bošnjaka v Žepčah: mnogo skušenega Štepana. Kaka priprostost, skromnost, velikodušnost je bila tu najti! Dobro mi je djalo, muditi se pri tako poštenej in blagosrenej družini. Hišni gospodar naju je že pri oglu čakal, in po prvem prijaznem pozdravu takoj po lesenih stopnicah v gornje nadstropje peljal. Spodej na-haja se klet (magaza) in živinski hlev (ahar). Zgorej ste dve sobi (odajč): stanica in spalnica. V obema je bilo vse čedno pomito in pospravljeno: okna (pendžeri), polica (rafa), tla, tramovi in vrata. Po sobi, v kateri biva družina po dnevi, bili so razprostrti pisani sagi (tepihi čilimi), na katerih so stali kraj stene (duvarom) mehki vanjkuši (jastuci). V kotu za dvermi si našel okroglo - turnasto, ilov-nato peč (furuno), ktera se kuri od znotra v hiši zarad kave, ktero Bošnjaki vsaki čas kuhajo in zarad čibuka, ki se vedno puši. Pri peči so slo-nele železne, dolge in tenke klešče, s kterimi se donaša ogenj na lule. Prišedši v sobo, sedli so brž križnoge: mati, oče, 2 hčerki, 2 sinka in fra Mato. Jaz sem se le okorno in nespretno spuščal na tla, da bi si ne polomil nog, kterih nijsem vedel, kam bi jih vteknol, da bi ne bile nikomur na poti ter bi sam ne sedel pretežko. Na sredo med nas se je postavila nizka mizica (sofra) in na njo je gospodinja nalomila brez noža kuruznega, krh-kega kruha in belega domačega sira. Štepan pa je iz police vzel zavitek finega duhana z gladkim cigaretnim papirjem ter ga djal zraven sira na dragovoljno ponudbo. In vsak se je poslužil predlo-žene hrane, kolikor se mu je spoljubilo. Med zmerno južino smo se razgovarjali o raznih stvareh. Pe-sebno sivolasi Štepan je znal gladkim jezikom živo slikati grozovitosti, ktere so učinjali kristija-nom brezsrčni turčini. Ah! zdehnil je večkrat, ti brate dragi! ti ne veš, kaj je turški zulum — na-silstvo. Tule glej! mi smo katoliki, ali sveti križ ne visi na steni. Gotovo se čudiš, prijatelj! da v krščanskej hiši nij svetih podob. Pa, gorje ti! ako je našel turčin kaj takšnega pri tebi. Pri prvem koraku v sobo ozrl se je na steno in, ako je zapazil sv. križ, zgrabil ga je zobmi škripajé ter ga zdrobil na kosce. Zato imamo vse take reči shranjene v kleti. Ali, živila vaša brabra vojska in živil vaš car Franjo Josip! odslej se veselimo, močno veselimo, da bodemo zopet za-mogli brez straha živeti po svojem svetem zakonu, kakor so nekdanj naši očetje. Mož je govoril lepo pa krepko, da bi ga bil rad še dalje poslušal, ko ne bi bila prinesla mati črne kave rekoč: izvoli

gospodine! vem sicer, da je pri vas hadet — navada — piti belo kavo, ali oprost, jaz ti je nijsem mogla pripraviti, ker so mi neprijatelji edino kravico odgnali. Jokala, upila, prosila sem, naj mi jo za božjo voljo pusté, da bi imeli otroci kaj-maka (smetane) in jogurta (kislega mleka), ali šli so ž njo lupeži, kakor da ne bi čuli prošnje. Bože jim odpusti to zlobnost, to silno grehoto! Odpusti jim! Odpusti!

Poslovivši se od teh ljubeznjivih dušic, pogledal sem še v katoliško šolo, ktero je mladi, za vse dobro in lepo vneti, frančiškan še le pred nekaterimi mesenci odprl. Obiskuje njo kakih 30 do 40 krščanskih otrok. Ob steni majhne temne sobe visele so 4 svete podobe, tablice z latinskimi početnimi črkami, slovkami in besedami, karta Evrope in karta turškega kraljestva. Šolstvo bosansko je še v otročjih opankih. Le v največjih mestih najdeš početne in še te slabo uredjene šole. Najizvrstnejše so še krščanske, posebno katoliške, ktere oskrbljujejo za fantiče oo. frančiškani, za deklice usmiljene sestre, upeljane pred 7 leti iz Zagreba v Bosno in Hercegovino. Mohamedani imajo sicer mnogo šol, ali jim skoro toliko koristijo, kakor da bi njih ne bilo. Ker mislijo, da je v koranu — svetej knjigi — vse zapopadeno, kar treba človeku znati, zahtevajo, da se otroci samo korana učé. Razločujejo pa navadno 3 vrste šol in te bi bile: 1. Ljudske šole (džuduk mektebi), katerih je največ; skoro pri vsakej džamiji uči ondotni hodža deco moliti, redko čitati in še redkeje pisati. Pisar, spretén, zveden pisar, to je Turkom uže prebrisana, učena batica. On uže ima pamet, da bi paševal, če ne celó careval. V takej ljudske šoli čepijo otroci na zemlji ter kričijo za učiteljem, kateri jim glasno narekuje posamezne stavke in izreke koranove. V Sarajevu sem večkrat imel priložnost poslušati to neznano kričanje na vse grlo. Hodža, ktero ime pomenja to, kar naš učitelj, sedi na vzvišenem kraju in drži v roki dolgo leskovico, da kaznuje neporedneže. Za odpočitek si speče kave, za ktero je uže vse pripravljeno, in zapali bojali — lepo pisani čibuk. Med tem razgraja deca, da pokajo tramovi. V teh šolah se otroci najbolj nalezejo sovraštva do kristijanov, do „Vlahov“, kakor jih tudi imenujejo. Mnogokteri krščanski oče mi je pravil, kako so mohamedanski paglavci jegovega sinka pretepali samo za to, ker je on nečisti „Vlaše“, oni pa so izvoljeni turčini. 2. Mestjanske šole (mektebidži), ki so bile neki osnovane za sultana Abdula Medžida, da bi se v njih otroci vsake vere podučevali v različnih predmetih, kakor v računanju, v zemljepisju, zgodovini itd. V Sarajevu in Mostaru se nahajajo take visoke šole. 3. Bogoslovne šole (medrese), v katerih se mladenči pripravljajo za duhovnike in sodnike. Učijo se arabskega jezika, koran čitati in razlagati, turškega prava, turške zgodovine in nekaj matematike. Največ časa pa potrošijo pri učenju korana na pamet, ali,

kakor sami pravijo, „na izust“. Komur se posreči, da si zapomni vseh 114 poglavij (sur) te „premodre“ knjige, dobi iz Carigrada od šejk-ul-islama, glavnega poglavarja mohamedanske cerkve, častni naslov „hafiz“. Kedar dovrši dijak (softa) svoje šole in napravi izpit, postane hodža pri kakšnej džamiji ali kadija pri kakšni sodniji. Te površne črtice o bosanskih dosedanjih naučnih zavodih za povzdigo omike in olike naj zadostujejo začasno; pozneje pri opisovanju Sarajevskega mesta še bode obširnejši govor o njih. (Dalje prih.)

Smešničar 14. Pri skušnji je učitelj vprašal učenca: Koliko prstov imaš na rokah in nogah? Učenec, ko je na rokah prste preštel, reče: na rokah 10, na nogah pa danes ne morem prešteti, ker sem zavoljo skušnje obut.

F. Lavrenčak.

Razne stvari.

(Svitli cesar) so za povečanje šole v Monšbergu podarili 200 fl.

(Nezboljšljivec.) Marko Horvat je všel iz celjske ječe pa komaj prišedši domov v Šalence ormožkega okraja ukradel Jeri Čurinovej več reči 27 fl. vrednih. Pri tej kraji so tata ugrabili in zopet sodniji izročili!

(Baroninja Adelina Vay) v Konjicah je za udove in sirote v Bosni padlih vojakov darovala 200 fl. kojih je spečala iz knjig od nje izdanih.

(Zabodla) se je in usmrtila 17letna deklica pri sv. Lovrencu mariborskega okraja zarad neumne in torej tudi nesrečne ljubezni! Taki samomori so do sedaj med nami bili precej nezaslišani!

(Naglo umrl) je č. g. Kormann kaplan graške škofije še le 27 let star. Zadel ga je hipoma smrt, ko je boleniku delil zakramente umirajočih.

(Pošten mož) se je pokazal g. Mat. Supanec; našel je na trgu v Laškem listino s 62 fl. jo takoj županu izročil in izvedevši, da je lastnik revna kranjska kmetška duša, se odpovedal vsakej če tudi postavnej nagradi. To je lepo!

(Nova šola) škodljiva očem, v Gradcu je 45 % tedaj skoro polovica šolske dece postala kratkovidna!

(† Umrl) je v Rušah nad Mariborom g. Pavel Glaser, še le 38 let star. Nesrečna ženitev ga je položila v prerani grob.

(Obstrelil) je ob polnoči Jožefa Kurnika, kmetškega sina iz Drvanje, podučitelj gosp. A. V. pri sv. Benediktu v Slov. goricah. Stiri dni poznej moral je obstreljeni po groznih mukah umreti! Zopet nesrečnega ponočnega klatenja nesrečen sad!

(Dijaškemu semenišču) daroval je rajni č. g. Jožef Šuc 20 fl. in č. g. Matija Strnad 5 fl.

(Za družbo duhovnikov) so vplačali čč. gg. Mavčič 15 fl. (za vsem je vplč. 50 fl. usn. in 9 fl. letn.), Ribar 3 fl. (letn.) Kreft 5 fl. (letn.)

(Dražbe.) Marija Roškar v Tepovi 3424 fl., Marija Tomažič 1823 fl., Juri Robar v Žabjivasi,

Marija Kopšič v Trnovcih 850 fl., Janez Trop v Lopršicah 1000 fl., Franc Goričan 2490 fl. v Konjicah.

Loterijne številke:

V Gradcu 15. marca 1879: 62, 46, 24, 84, 65.
Na Dunaju " " 1, 64, 38, 44, 7.

Prihodnje srečkanje: 12. aprila 1879.

Tabernakelj na prodaj.

Prav lep, še le pred nekterimi leti prenovljen in pozlačen tabernakelj, bel s pozlačenimi ornamenti, pripraven za kak velik altar v rimskem slogu, z omarico, zerkalnato in pozlačenjem kinčano za izpostavljanje presv. Rešnjega Telesa, visok 1 meter in $5\frac{1}{2}$ cmt., širok 2 metra in 3 cmt. od zvedenca v tem delu pregledan in kot dober spoznan, je pri podpisnem predstojništvu po ugodni ceni na prodaj. Fari, ki bi ga potrebovala, bi bilo zarad ugodne cene ž njim ustrezno.

Fara sv. Ruprta nad Laškim
pošta: St. Georgen a. d. Südbahn.

2—3 Cerkveno predstojništvo.

Cerkvena dela.

Podpisani se priporočujem čestitim cerkvenim predstojništvom za vsakovrstno opravilo stavbarsko, podobarsko in pozlatarsko. Izdelnjem dotične reči iz nova pa stare tudi popravljam po najnižji ceni. Za izvrstno delo sem porok. Izdelnjem tudi vsako mizarsko delo in priporočujem posebno cerkveno mizarsko spravo v vsakem zahtevanem zlogu, potem ornamenta iz gipsa.

Janez Čuvan,

cerkveni mizar, podobar in pozlatar.

1—3 Urbanska ulica v Mariboru št. 8.

POSESTVO

je na prodaj v Loškej fari. Meri 36 oralov in se lahko redi po zimi in po leti 8 goved. Več povč. g. župnik v Loki.

1—3

Franc Jesenko, krojač v Mariboru,

zahvaljuje se vsem svojim dosedanjim p. n. naročnikom prav srčno za zaupanje, katero mu z obilnimi naročili skazali, in se priporoča tudi za dalje, posebno za bližajoči poletni čas, z najnovejšim in trdnim blagom, ter zagotovi hitro in vestno postrežbo.

1—3

V najem se da

lepo posestvo s stalno krčmo ob velikej cesti v Podlehniku pri Jožefu Vigecu fare sv. Trojice v Halozah pod Ptujem. V poslopju so 3 sobe, 1 kuhinja, 2 kleti, hlevi za konje, krave in svinje. Zraven je okoli 3 orale njiv, travnika in dobrega vrta. Kdor želi v najem vzeti na več let, naj se do 15. junija t. l. oglasi pri g. Antonu Arzenšek v Ribnici (Reifnig a. d. Kärntner-Bahn).

Živinski sejmi

pri sv. Antonu v Sl. goricah

28. aprila, 22. junija in 13. septembra (sobota pred ruško nedeljo). Vabijo se kupci in prodajalci prav lepo.

1—3

Podpisani naznanja, da je v gosposkej ulici št. 11. odprl novo prodajalnico
za moko in deželne pridelke

ter priporočuje slavnemu občinstvu svojo vselej dobro odbrano zalogo vsakovrstne moke, sočivja, pšena, rolanega ječmena; prodaja na veliko pa tudi na drobno po najnižji ceni. Blagovoljnih prejemnikov prosi

3—3

J. Krečmer.

Mazilec, malarjem za sobe, in lakirarjem!

OLJNATE BARVE

v dvakrat kuhanem firnežu, fino strte, in pripravljene za takošnje mazanje. — Zavite v mehurjih ali pa spravljene v lonččkih in lesenih zabojih.

Izvrstne lake, firneže, suhe barve, bronzo in čopiče vsake velikosti in kvalitete, po najnižjih cenah priporoča

špecerijsko, kolonijalno, barvno in trgovstvo z rudninskimi vodami

3—4

MATIČ & PLICKER,

v Celju, poštne ulice št. 34. „pri volku“.

Poskušnje in cenilniki se pošiljajo franko in zastonj.